

Husholdningsskolen.

Kursus fra Maj til August.

(Fortsat fra 2. Side).

ser. Fisket var godt en kort tid men tok hurtig av og må betraktes som mislykket. Og det tiltross for at prisene har været forholdsvis bra. Fisken kom efterhånden op i 10 øre kiloen, leveren i 33 øre literen, og hvor det var stor tilgang på opkjøpere var guanoprisen oppe i kr. 2.50 for 100 torskehoder.

Adskillige av deltagerne søker nu østover til Finnmark for å delta i Finnmarksfisket og håper at det vil kunne rette noe på det dårlige resultat av Lofotfisket.

Sensasjonell ny metode til å søke efter fisken.

Ekkoloddet som påviser fiskestimene.

Som bekjent bruker de store skib nu ekkolodd til å måle havdybdene med. I stedet for å lodde dybden på gammeldags maner med lodd og snor, bruker de et sindrig apparat som måler den tid det tar for en lydølge å gå fra skibet til havbunden og tilbake igjen, og da lydens hastighet i vann kjennes, kan de på den måten avgjøre, hvor dypt vann skibet befinner sig i. Det har nu vist sig, at disse apparater også kan påvise fiskestimer som befinner sig i sjøen under skibene. Opdagelsen blev gjort rent tilfeldig, men er senere uteksperimentert på engelske fiskefartøier. Det har under disse eksperimenter vist sig, at apparatene meget noksigt kan angå dybden, hvori fisken befinner sig og er følgende endog for små fiskemengder. De store engelske trålere, som driver kveitefiske ved Grønland, har hatt meget større fiske siden de begynte å anvende ekkoloddet.

To representanter for det engelske selskap har i disse dager besøkt Oslo. De har uttalt sig til en norsk avis om den nye oppfinnelse, som kan komme til å bli av uoverskuelig betydning for fisket. De forteller, at metoden nu blir gransket av det engelske fiskeridepartement. Den vil også bli gjenstand for undersøkelser her i landet, idet den kjente norske havforsker Thor Iversen vil la apparatet installere på sitt undersøkelsesfartøi.

ærede Modstander viser sig som blind for Forskellen i de Krav, som Rethistorie og Almenhistorie om faktiske Begivenheder stiller til sine Kilder. — Oplysningen om, hvornår Fjerdingstretterne fandtes paa Althinget, har jeg fra Valtýr Guðmundsson (jfr. Njáls saga, kap. 8), og Beviset herfor findes i hans skriftlige Optegnelser, som han agtede at udgive.

Paa Side 83 skriver Prof. E. B.: »Sagnet om Snæbjørn Galle, som skal have været den første, som fannet Grønland, brukes som full historie — tross et slikt henrivende sent og uhistorisk trekk som, at denne første opdagelsen i en gravhaug på Grønland fannet en pose med penger i.» I originalteksten staar der »kuml«, der betyder Dyse, og »fjesjóð« ikke Penge-Mønter, saa »Utroværdigheden« er for saavidt bortelimeret. I den tidligere cit. Afh. i Norsk geogr. Aarbok S. 2 skriver da ogsaa den samme Prof. E. B.: »Landnamaboken har en forøvrigt nok saa dunkel, men i hovedsagen ganske troværdig fortælling om, at en mand ved navn Snæbjørn med nogle fæller for til Gunnbjørnsker for fredløsheds skyld« (!) Denne sidstnævnte Opfattelse er nærmere ved det rigtige. Hallbjørns og Styrbjørns rimede Vers vedrørende denne Rejse, som vi har endnu, samt at Beretning om den findes i begge Hovedhaandskrifterne af Landnamabok (+ en tredje Version afvigende og optegnet efter mundlig Tradition), gør det hævet over

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL
COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

Er De Medlem af Socialdemokratiet?
Ellers bør De blive det!

Fiskemarkedet.

»Føroya Fiskaútflutningsfelag« meddeler:

11.—4.—33.

Lissabon: 15.—31. Marts 1933. Tilførsel af norsk Klipfisk 758 Tons, af islandsk 956. Beholdning af norsk Klipfisk 270 Tons, af islandsk 762, af newfoundlandsk Klipfisk 15. Priser uforandret undtagen for islandsk Klipfisk 260 Esc. pr. 60 kg. Markedet svagt.

17.—4.—33.

Bilbao: Tilførsel af færøsk Klipfisk 120 Tons. Beholdninger af færøsk Klipfisk 300 Tons, af islandsk 300, af norsk 50. Priser for færøsk Klipfisk 87/88 Ptas. pr. 50 kg, for islandsk 86/87, for norsk 88/90. Sterling 40,40. Lofotsfiskeriet 8/4. 77,100 Tons. Heraf 54,0 saltet og 21,9 hængt. Barcelona: Ingen Tilførsel. Priser uforandret. Beholdninger af alle Klipfiskesorter 1900 Tons.

19.—4.—33.

Oporto: Tilførsel af færøsk Klipfisk 0 Tons, af islandsk 0, af norsk 211, af fransk Lavée 17. Priser for færøsk Klipfisk 228 Esc. pr. 60 kg, for islandsk 228, for norsk 230, for newfoundlandsk 278, for fransk Lavée 210, for portugisisk Klipfisk 220. Beholdning af newfoundlandsk Klipfisk 1524 Tons, af alle Klipfiskesorter 1131. Markedet fast. Kurs for Lst.: 110,00 Esc. pr. 1 Pd.

Generalforsamling.

Thorshavn og Omegns Sygekasse afholder ekstraordinær Generalforsamling i Logen Onsdag den 3 Maj Kl. 8 Em. med følgende

Dagsorden:

Endelig Behandling af Lovændringer, der omfatter Forhøjelse af Kontingent for de store Dagpengesatser samt Udtrækning af Tænder ved Tandlæge.

Thorshavn, den 20. April 1933.

Bestyrelsen.

Aðalfundur.

P/L Skipafelagið Føroyar hevur ársaðalfund mánadagin 29. mai í ár kl. 8¹/₂ s. p. í tí litla klubbhúsinum í Tórshavn við hesi

dagsskrá:

- 1) Frásagnir nevndarinnar um virkið í tí farna árinum.
- 2) Framlaga av grannskoðaðum roknskapi og figgjarstandi.
- 3) Val av 7 nevndarlimum.
- 4) Val av 2 roknskapargrannskoðarum og 1 tiltaksmanni.
- 5) Ymist.

Algongumerkið mugu heintast á skrivstovu felagsins áðrenn 29. mai kl. 5 s. p.

Nevndin.

Høvundar og útgevarar, feløg!

Hava tit okkurt, ið tit vilja prenta, hvørt tað so eru brævørk, navnamerkir, reikningar, bókur ella bløð, stórrí ella smærri skriftir á føroyskum ella donskum máli, eiga tit at fregnast eftir okkara prísnum. Tað vil loysa seg afturat tí at tit fáa slík arbeiðir bæði væl gjørd og skjótt avgreidd. Annaðkvørt skrivi ellaringið til prentsmiðu B. Z. Jensens við Skútarsgøtu, Tórshavn, Telefon 143.

einstakur maður
ella kvinna!

Annoncerende!!

Vejen til
en virksomhedsfuld
Reklame

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vandet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Útgevarar: Javnaðarinnafelag.
Bláðstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen.
Prentsmiða B. Z. Jensens, Tórshavn.

enhver Tvivl, at Beretningen er historisk. Til yderligere Bekræftelse kender vi det omtrentlige Tidspunkt, da Rejsen fandt Sted, det nøjagtige Antal af Deltagere, Navne, Hjemsted, Familieforhold og Slægtsregistre paa de vigtigste af dem, Stedangivelser for Ankomsten fra Grønland til Norge (Hålogaland), fra Norge til Island (Vaðil), samt forskellige detaljerede Enkeltheder f. Eks., at Snæbjørns Skib stod oppe i Grimárós, for Halvdelen i det blev solgt til Hrólf fra Raudisand, vi har Navnene paa dem, der blev dræbt paa Grønland og af hvem, vi har Oplysning om, hvorledes og hvor Blodhæveten efter Snæbjørn blev udøvet og af hvem etc. etc. Skildringen af Klima og Naturforhold passer fortræffeligt paa Grønlands nordlige Østkyst, hvor de bevislig overvintrede, men et saadant Klima var tidligere ukendt. Lad nu Motivet til Striden og Drabene paa Grønland: »kuml« og »fjesjóð« være historisk eller uhistorisk, det rækker ikke Beretningens Troværdighed i Hovedsagen. Utænkkeligt er det heller ikke, at et ukendt Skib er naaet ind til Grønlands Østkyst for Snæbjørn, at en Mand af Besætningen er omkommet og blevet begravet, og at Skibet siden er forlist under Forsøg paa at komme ud gennem Isen. At Prof. E. B. forekommer det nok saa dunkelt, at en fredløs Mand ejer Skib, køber og sælger, opretter Kontrakt etc., er medholdeligt. Men Snæbjørns Fredløshed er kun Prof. E. B.s

egen frie Opdigtning, uden selv det mindst kildemæssigt eller historisk Grundlag.

Prof. E. B.s Mening om, at Runestenen fra Kingigtorsuak (ca. 73 nhr.) skulde være blevet bragt derhen eller udlugget af en Expedition fra Landbrugsbygderne er nantagelig.

I Læ af G. Storms Autoritet bebrejder Prof. E. B. mig Brugen af Grønlandspåttur, sikkert i god Tro og intet anende om, at Hovgaard, G. M. Gathorne-Hardy og Fossum har nedrevet Storms Meninger Punkt for Punkt.

Et Sted (S. 87) citerer min ærede Modstander mig forkert. Han skriver: »Eksistensen af en regulær tiende paa Grønland begrundes (S. 116) med et pavebrev af 1279 (Dipl. Norv. I, S. 59, ikke 590), som bare taler om en bestemt pavetiende, som er pålagt for et bestemt formål, og som skal opkræves av erkebisp« — ikke om den almindelige regelmæssige tienden til de hjemlige kirkelige institutioner. Det omhandlede Sted i min Afh. lyder saaledes: »Der omtales Tiende paa Grønland (jfr. Grønlands historiske Mindesmærker III, 257 og Dipl. Norv. I, 1. Bd. 590). Hvis Prof. E. B. havde slaaet efter i Gr. h. M. III, 257, vilde han i Linie 3 f. o. være stødt paa følgende Passus i Ivar Baardssons velkendte Grønlandsbeskrivelse: »Dombkierchen eyer allð On (Langey) uden Thienden; Thienden ligger til Hvalsoe Kierche«. Her er